

Bartzelonako haserretuen kanpaldia

Heterodoxia kanpin-denden barnean

M-15 mugimenduak Plaça de Catalunya mugarri bat jarri zuen maiatzaren 27an, akanpatuek poliziaren oldarraldiaren aurrean erakutsitako jarrera irmoarekin. Bartzelonan haserretuak auzoetara ari dira hedatzen eta mobilizazio gehiago aurreikusi dituzte. Hona hemen, kanpaldi barrutik egindako begirada.

ALBERTO PRADILLA

Argazkia: Samuel Rodriguez

“EZIN DUGU BELDURRIK IZAN. Bartzelonako jarraitzaileak gu bezalakoak dira. Gu bezala izorraturik daude”, dio gazte batek, mikrofonoa eskuan, milaka pertsonen aurrean. Poliziak plaza hustutzearen beldurrak dikotomi berezia sortu du kanpaldian: futbolzaleen eta *hasarretuen* artean. Gazte batek gauzak argitu dituen arte: “Hemen *culé* asko dago eta arazo ekonomikoak denok ditugu”. Beste interbentzio bat: “Alderdi politiko bat sortu behar dugu, gure ideiak Parlamentean presente egon daitezen”, eskatu du rastadun batek. Txistuak entzun dira, bere iritzia ez du jarraitzaile askorik izan. “Bankuen aurka borrokatzeko tresnarik onena bankuan sartzean gorputzarekin mugimendu hau egitea da”, dio txorraturik dirudien gizon batek, Shakiraren dantza imitatzen saiatzen den bitartean. Maiatzaren 26a da, osteguna, eta Bartzelonako Plaça de Catalunya-ko kanpaldian daudenak eztabaidan ari dira, ea datozen egunetan zer egin. Ehunka pertsonak hartu dute parte asanblada erraldoian, handik 12 ordura gertatuko dena jakin gabe. Haien artean denetarik dago: antisistemak, mugimendu independentistako kideak, hippiek, mobilizazioetan parte hartu ohituta dutenak, inoiz mobilizatu ez diren gazte ‘apolitikoak’ eta bazterturik bizi diren pertsonak. Multzo heterodoxo eta politikoa – baina ez

Plaça de Catalunya husteari modu ahalik eta baketsuenean erantzun zioten.

partidista– osatzen dute. Eztabaidan bilduta dauden bitartean, Mossos D’Esquadrak kanpaldia hustutzeko prestatzen ari dira. Baina ezin izango dute. Azken bi asteetan, haserretuen mugimendua sortu zenetik, begiradak Madrilgo Puerta del Sol-era zeuden zuzenduta. Baina CiUk, Plaça de Catalunya hustutzen

saiatu zen momentuan, Katalunian-ko kanpaldia titularretan jarri zuen.

Auzoetara zabalduz

Mobilizazio interesgarria da hau. Alde batetik, Bartzelonako tradizio militante eta sinbolikoa nabari delako. Bestetik, katalanismoa nola jorratu den ikus daitekeelako. Ez da

kasualitatea kanpaldia auzoetara eramaten hemen hasi izana. Sol-en desentralizazioa erabaki zutenerako, Sants-en, Poble Nou-n edo Gracian hasiak ziren beraien asanblada propioak antolatzen. Hor dago etorkizuna, hemendik zer edo zer sortzen bada. “Catalunyako ghettotik atera behar gara. Ezin dugu ziurtatu noiz hasiko den gure dekadentzia. Eta orain, jendea pozik eta garaipen sentazioarekin dagoenez, hasi behar dugu desentralizazioarekin”. Hitz horiekin azaldu digu bere jarrera Laiak, Bartzelonako ikasleak. Plazan jarraitu ala ez, eztabaida interferentzia askorekin egin da. Lehenengo, hustutzeko saiakera. Gero, Barçaren partidua... Antolakuntzaren ustez orain da hitz egiteko momentua.

Zaila da asanbladaren iritzia kontrolatzea. Hori ikusi dute Madrilen. Komisioko bozeramaileak plazatik alde egitearen aldekoak ziren. Baina bozketa egitean galdu egin zuten. Gauza parekoa gertatu zen Plaça de Catalunyan maiatzaren 27an. Milaka pertsonak parte hartzen dute egunero egiten diren asanbladetan, 3.000 lagunek gutxi gorabehera, Bartzelonaren kasuan. Honako da sistema: proposamen bakoitza komisiio zehatz batean hitz egiten da. Talde horietan parte hartzea librea da eta proposamen finko bat eramaten dute asanblada orokorrera. 40 esku kontra baldin badaude, ez doa aurrera. Kopuru berak eztabaida gehiago eskatzen badu, testua komisiara itzultzen da. Harritzekoa da, baina normalean adostasunera iristen dira. Dena den, onartu beharra dago hainbeste orduz luzatzen denez, bigarren ordurako jende asko garagardoak saltzen dituzten pakistandarrei begira dagoela gai ordenari baino. “Asanblada ordu finko batean bukatzea pentsatu behar genuke”, dio Mireiak, azterketa garaian demokrazia parte hartzailearen arazotxo horiek sufritzen ari den ikasleak.

Beste kontu bat edukiak dira. Adostutako eskakizun minimoak irakurtzen baditugu (<http://acampadabcn.wordpress.com/demandes>), abstrakzio ugariarekin egingo dugu topo: politikariak pribilegiotik ez; bankariak pribilegiotik ez;

aberatsek pribilegiotik ez. “Denok gaude ados gauzak hobetzearekin. Inork ez du esaten okerrera joan nahi duenik. Horregatik mobilizatu behar gara gai konkretuekin”, dio ironia erabiliz Sergik, lehenengo egunetatik kanpaldian dabilen gazteak. Hau ez da lehenbiziko mobilizazioa Sergirentzat. Eta pozik dago. Bere ustez, Bartzelonan lortu dute teoriatik praktikara pasatzea, eta Convergen-

Sol-en desentralizazioa erabaki zutenerako, Sants-en, Poble Nou-n eta Gracian hasita zeuden beraien asanblada propioarekin

cia i Uniok sistema publikoan –batez ere Hezkuntza eta Osasun arloetan– bultzatzen ari diren murrizketak gelditzeko mobilizatu dira. Asanbladetan eta komisiotetan denetarik hitz egiten da: animalien eskubideetatik copylefteraino. Baina gero, erronka, helburu konkretuak lortzea da. Hurrengo helburua ekainaren 15ean Parlament-a blokatzea eta politikarietara sarrera eragoztekoa da, aurrekontuak bozkatu behar diren egunean hain zuzen. Giza katea duela bi aste konbokatzen zen, Benetako Demokrazia Orain mugimenduak urriaren 15erako mundu mailako manifestazioa deitu aurretik.

Katalanismoaren itzala

Euskal Herritik ikusita, Estatuko haserretuen mobilizazioak kutsu zentralista du. Eta, eztabaida eta jarrera batzuk Bartzelonan ere erre-

pikatu dira. “Gaur da asanblada katalanez egiten ari diren lehenengo eguna”, zioen kezkatuta Meritxell Freixas gazteak, maiatzaren 25ean. Aste eta erdiz koordinatzailea gaztelania hutsez aritu da. Beste adibide bat: autodeterminazio eskubidea ez da gutxiengoaren eskakizun zerrendan agertzen. “Aldarrikapen horiek jendea banatzeko balio dute bakarrik”, argudiatu du gizon batek autodeterminaziori buruzko komisiorekin eztabaidan. Bestalde, Hauteskunde Legearen erreforma, Madrilgo borroka izarra, ez dago Bartzelonako eskakizun orrialdean. “Adostasunik ez dago”, diote komisiotatik. Badakite, azken finean, Espainiako Estatuko Kongresuan alderdi katalanek indarra galduko luketela erreforma hori onartuz gero. *Spanish revolution* eslogana-ekin agertu ziren kartelak ez ziren jende guztiaren gustuko, eta soluzio bat lortu zuten irudimena erabiliz: *Social Revolution* bihurtu zen.

“Jendea kokoteraino dago. Zerbait aldatu behar dugu”. Nadia Bestregi –ez da euskalduna, abizenak kontrakoa pentsatzera eramaten duen arren– ikaslea da. Bere lehenengo manifestaldiak dira hauek eta ia egunero saiatzen da hemen lo egiten. Agian, bere profila da komunikabideetan saltzen saiatu direna: Andres Calamarok kantatzen zuen “no sé qué quiero, pero se lo que no quiero” karikaturrena. Zaila da heterodoxoen kanpaldian definitzea. Baina zerbait aldatzen ari da. Eta Mossos d’Esquadren kargen aurrean nola mantendu diren ikusita, esan dezakegu zer edo zer gertatzen ari dela: beldurra galtzen ari direla. ■

SOLOZABAL
Eskura ezazu teorikoa 5 egunetan
edozein gidabaimenorako

- IKASTARO INTENTSIBOAK
- CAP IKASTAROAK
- ADR IKASTAROAK
- GARRAIOLARIEN LANBIDE-TREBAKUNTZAKO IKASTAROAK

☎ 943 217 390
www.solozabalautoeskolak.es

Tolosako Babarruna

Hoberenak soilik aukeratzeko ditugu

☎ 943 650 253
www.tolosakobabarruna.com